

ability of its searching and processing basing on the experience they have, in the process of teaching practice. Thus, the students gained the skills of integral perception and the analysis of teaching practice in Arts classes. On the ground of the experience of definite teacher's work, the teachers were collecting the base of their own knowledge about different methods of Arts teacher's work. The results of the experiment and their comparative characteristics showed the practicability of using the forms and methods of teaching artistic graphics to students offered by us, which confirms the efficiency of the developed stages of forming future arts teachers' professional and artistic culture.

Keywords: Arts teacher's professional and artistic culture, artistic and graphical activity, intersubject communications.

Подано до редакції 08.09.14

УДК: 371.134+372.036

Л. В. Іщенко

СПЕЦИФІКА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті розглянуто теоретико-методологічні аспекти вивчення проблеми підготовки майбутніх вихователів до формування творчої індивідуальності дитини старшого дошкільного віку, розкрито змістову характеристику готовності педагога до формування творчої індивідуальності дошкільника, зокрема функції педагога (інформаційна, спонукальна, організаторська, координуюча, комунікативна); психолого-педагогічні вимоги, що стосуються особистісних якостей вихователя і стилю його взаємодії з дітьми в процесі організації творчої діяльності; виокремлено низку особливостей, які характеризують творчу особистість педагога.

Ключові слова: готовність, професійна готовність вихователя, творчість, дитяча творчість, творча індивідуальність, дитина старшого дошкільного віку.

Постановка проблеми. Напрямки перебудови освіти на принципах особистісно-орієнтованого підходу та педагогіки співробітництва, визначені Національною доктриною розвитку освіти в Україні, Законами України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Базовим компонентом дошкільної освіти, передбачають виховання творчої особистості. Розвиток дитячої творчості, а відтак формування творчої індивідуальності дошкільника, потребує значної трансформації освітнього процесу.

Державна цільова програма розвитку дошкільної освіти на період до 2017 року передбачає перехід освіти, у тому числі і дошкільної до нових – креативних технологій виховання й навчання, модернізацію змісту дошкільної освіти шляхом забезпечення різнобічного розвитку дітей дошкільного віку відповідно до їхніх задатків, нахилів, здібностей, індивідуальних, вікових особливостей, культурних потреб. Програма націлює науковців і практиків на розвиток у дітей таких особистісних властивостей, як допитливість, ініціативність, самостійність, креативність, винахідливість, поширення їх творчого потенціалу.

Сьогодні розвиток креативності як здатності до творчості набуває особливої значущості, оскільки вона є базовою якістю особисті, її ядром, центральною характеристикою. В умовах запровадження особистісно-орієнтованої моделі, час повернутися обличчям до природної здібності дитини творити, підтримати її, створивши для її прояву сприятливі умови.

Сучасна гуманістична педагогіка обґрунтовує активну увагу до єдиного процесу соціалізації-індивідуалізації (Д. Фельдштейн). У педагогіці розробляється низка концепцій, де в центрі дослідження стоїть індивідуальність дитини-дошкільника, студента (Т. Гребенюк, Т. Резнік). Дослідники творчої інди-

видуальності суб'єктів освіти в якості провідних засобів та умов її проявів виділяють створення педагогічних програм і співтовариств дітей і дорослих (Р. У. Богданова), проектування навчальних ситуацій (О. Іванова), організацію дослідницької, творчої діяльності (Л. Азарова).

Ключовою фігурою в реалізації завдань формування творчої індивідуальності дошкільника є особистість педагога. У зв'язку з цим перед педагогікою вищої школи постає особливе завдання – формування нового педагога, з високим рівнем професіоналізму, творчої активності, який відповідально ставився б до результатів свого навчання та підготовки до майбутньої професійної діяльності.

Аналіз досліджень і публікацій. У психолого-педагогічних дослідженнях попередніх років розкрито психологічну структуру педагогічної діяльності (А. Маркова, Л. Мітіна, А. Мудрик, Є. Рогов, В. Семиченко та ін.) та її функціональний склад (М. Єрмоленко, Н. Кузьміна, В. Межериков, В. Сластьонін, О. Щербаков та ін.), різні аспекти готовності майбутніх педагогів до професійної діяльності та особливості організації професійно-педагогічної підготовки (О. Абдуліна, Л. Ахмедзянова, Ф. Гоноболін, М. Дьяченко, К. Дурай-Новакова, Л. Кандилович, Н. Кічук, Е. Карпова, В. Кузь, Н. Побіренко, А. Ліненко, І.О.Луценко, В. Моляко, Ю. Машбиць, Л. Спирін, Г. Троцько, Р. Хмельок та ін.).

Наше дослідження суттєво спирається на доробок учених в галузі вивчення особливостей прояву творчості на різних вікових етапах розвитку особистості, а саме: загальнотеоретичні положення про роль творчої діяльності в розвитку особистості (І. Бех, І. Булах, Д. Боговяленська, М. Іванчук, С. Максименко, В. Моляко, Е. Помиткін,

Я. Пономарьов, В. Роменець, В. Ямницький), положення про закономірності розвитку особистості та індивідуальності в дошкільному віці (А. Богуш, Д. Ельконін, В. Кузьменко, О. Кононко, В. Мухіна, Ю. Приходько).

Формулювання мети статті та завдань. Мета дослідження – розкриття теоретико-методологічних аспектів вивчення проблеми підготовки майбутніх вихователів до формування творчої індивідуальності дітей старшого дошкільного віку. Завдання дослідження полягає у розкритті змістової характеристики (зміст, завдання, функції, педагогічні умови) готовності педагогів дошкільної освіти до формування творчої індивідуальності дошкільників.

Виклад основного матеріалу статті. Розвиток сучасної дитини як неповторної особистості передбачає максимальну реалізацію нею своєї активності, самостійності, творчої ініціативи, прагнення обирати на власний розсуд шляхи й засоби досягнення цілей, намірів, реалізувати свої власні потреби та інтереси. Нажаль, виховання й навчання орієнтоване не на формування в неї механізмів саморозвитку, а на кінцевий продукт – здатність у діяльності та поведінці відтворювати соціально задані зразки. Але це не сприяє становленню творчої індивідуальності дитини дошкільного віку, її вміння самоорганізуватися, приймати самостійні рішення, виявляти вигадку й фантазію, висловлювати власні судження, довіряти власним самооцінкам.

Визнання жорсткої зумовленості розвитку дошкільника виховними та навчальними впливами зумовлюють необхідність самовдосконалення вихователя як фахівця та особистості – його відкритість інноваціям, вміння застосовувати сучасні методи й засоби освіти дошкільника, сформованість педагогічної рефлексії, активно «задіювати» особистий потенціал дітей, враховуючи їх схильності і задатки, формувати в них творче ставлення до життя, розвивати зачатки творчого мислення.

Якість підготовки майбутніх педагогів до формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку неможливо розглядати у відриві від вимог, що висуваються характером конкретного середовища, в якому працює фахівець, і від особливостей освітніх завдань, що постають перед ним у дошкільному навчальному закладі. І як наслідок, готовність майбутнього педагога до формування творчої індивідуальності дошкільника повинна формуватися з урахуванням основних параметрів готовності до педагогічної діяльності та враховувати специфіку процесу розвитку індивідуальності особистості дитини дошкільного віку.

Описуючи змістовні характеристики готовності педагога до формування творчої індивідуальності дошкільника, необхідно враховувати, що вихователь ДНЗ виступає не тільки як педагог, а й як організатор життєдіяльності дитини, в силу чого в ході професійної діяльності йому необхідно реалізовувати цілу низку функцій:

- інформаційну, яка полягає у вмінні користуватися мовною виразністю, точно й образно викладати матеріал, користуватися різними методами викладу, активізувати дітей в процесі творчої діяльності;

- спонукальну, спрямовану на вміння збуджувати творчий інтерес і фантазію дітей, спонукати їх до активності;

- організаторську, яка включає в себе вміння планувати розвиваючий педагогічний процес, підбирати матеріал, методи, прийоми і засоби для змістовної творчої діяльності дошкільників;

- діагностична полягає у вмінні визначати особливості творчих здібностей, нахилів дітей і враховувати це в організації творчої діяльності, здійснювати облік та контроль ефективності розвиваючої роботи в цілому, бачити зв'язки актуалізації творчих можливостей у дітей дошкільного віку з використанням різних методів творчої та пізнавальної діяльності;

- координуючу, яка передбачає в ході роботи із формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку вміння встановлювати контакти з батьками та колегами, брати участь у педагогічній просвіті батьків, розкривати їм сутність, зміст і методи творчого розвитку, спонукати батьків до активної участі в роботі із формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку;

- комунікативну, яка вимагає від педагога навичок міжособистісної взаємодії з дітьми у процесі їх спільної творчої діяльності, що виявляється в умінні бути завжди доброзичливим, тактовним, привітним і ввічливим [2, с.14].

Щоб реалізувати названі функції і забезпечити процес з формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку, педагог дошкільного освітнього закладу повинен будувати свою діяльність відповідно до низки певних психолого-педагогічних вимог.

1. Реалізовувати єдність внутрішнього та зовнішнього боків виховного процесу (С. Рубінштейн, Б. Ананьєв, О. Леонтьєв). У прагненні досягти єдності сторін виховного процесу педагог орієнтує вихованця на активне, самостійне, ініціативне, творче рішення, проникаючи у внутрішні процеси і задуми дитини, допомагаючи становленню її індивідуальності: активно діяльної, сильної в подоланні труднощів, самостійної в різних ситуаціях, творчої у вирішенні навчально-пізнавальних завдань.

2. Педагогічно доцільно організовувати пізнавальну діяльність вихованця, яка стає інтенсивнішою, якщо в заняття включені різні види діяльності, що сприяють реалізації нахилів дітей, що виявляють їх потенційні творчі можливості і забезпечують розвиток індивідуальності. Спеціальні педагогічні дослідження (О. Дьяченко, І. Литвинова, Т. Піроженко, О. Проскура, Т. Улькіна та ін.) показали, що включення різних видів діяльності не тільки збагачує пізнання, а й сприяє загальному розвитку дитини, формуванню її індивідуальності завдяки найважливішим особистісним властивостям, пізнавальної, творчої активності, самостійності. Різні види діяльності, включені в навчальний процес, збагачують заняття, оскільки вносять специфіку в пізнавальні процеси: художня діяльність вносить образність в освоєння світу; трудова – дає практично цінні вміння; ігрова – сприяє кращому сприйняттю матеріалу.

3. Збагачувати і урізноманітнити зміст навчального матеріалу, яким оволодівають діти. Зміст навчального матеріалу з кожного розділу програми «Дити-

на» має найбільші можливості для розвитку творчих можливостей у дітей дошкільного віку.

4. Для розвитку творчої активності дітей включати в педагогічний процес дошкільного освітнього закладу все досконаліші способи навчання, що задовольняють творчу і самостійну пошукову діяльність дітей і формують особистісно значущі внутрішні спонукання, які зміцнюють активність і допитливість як позитивні мотиви діяльності дошкільників.

4. Організовувати різноманітне, багатостороннє, насичене спілкування дітей, закладаючи в нього різноманітні відносини, які посилюють вплив стимулів для спільної творчої діяльності.

5. Спонукаати дітей до активної творчої діяльності, оживляючи заняття елементами цікавості; використовуючи вплив засобів мистецтва; розвиваючи навички фантазії; застосовуючи індивідуальні творчі завдання [4 с.108].

Тим самим педагог забезпечує умови для розвитку дитячої самостійності, ініціативи, творчості. Він постійно створює ситуації, які спонукають дітей активно творити, націлює їх на пошук нових, творчих рішень. обов'язковим елементом способу життя дітей є участь у вирішенні проблемних ситуацій, у проведенні елементарних дослідів, у розвиваючих іграх, головоломках, у виготовленні іграшок-саморобок, найпростіших механізмів та моделей. При цьому педагог своїм прикладом спонукає дітей до самостійного пошуку відповідей на питання. Що виникають, звертає увагу на нові, незвичні риси об'єкта, будує здогади, звертається до дітей за допомогою, націлює на експериментування, міркування, припущення.

Позиція педагога дошкільного освітнього закладу, що працює у напрямку актуалізації творчих можливостей у дітей дошкільного віку, повинна відповідати низці психолого-педагогічних вимог, що стосуються особистісних якостей вихователя і стилю його взаємодії з дітьми в процесі активного діяльнісного спілкування.

1. Насамперед, основу позиції педагога повинні складати суб'єктно-суб'єктні взаємини, спрямовані на розвиток здатності дітей до співпраці, ініціативності, творчої активності, вмінню конструктивно вирішувати конфлікти. При цьому активізується складна робота розумових процесів, уяви (здогадка, ланцюг логічних суджень, узагальнення); активізуються знання (провідні ідеї, факти як докази); відбираються потрібні способи, апробуються різноманітні вміння; відбувається проба різних шляхів рішення. Вся діяльність набуває особистісної значущості для дитини, забарвлюється яскравими переживаннями (подив перед «відкриттями»), радістю самостійного просування, задоволення своїми знахідками, надбаннями [3, с. 245]. У цих умовах формуються цінні прояви творчої активності дітей, які при стійкому зміцненні суб'єктної позиції можуть стати їх особистісними якостями.

2. Педагог повинен спиратися на можливості дитини, її особистісний потенціал, а не на авторитет своєї влади і примус. Його головним завданням має бути прагнення виявити, розкрити і розвинути все цінне в дитині, а не формувати звичку до слухняності.

Побудова відносин з дітьми на гуманній основі припускає:

- управління розвитком і всім життям дитини з позиції її інтересів;
- постійний прояв віри в можливості кожної дитини;

- співпраця з дітьми в процесі навчання.

3. Педагогічна діяльність у ході становлення творчої індивідуальності дітей дошкільного віку вимагає від педагога наявності наступних професійно-особистісних якостей:

- здатності до активної, різнобічної і творчої професійної та соціально-культурної діяльності;

- тактовності, почуття емпатії, терпимості у стосунках з дітьми;

- розуміння своєрідності у відносній автономності творчого саморозвитку особистості кожної дитини;

- уміння забезпечувати спілкування між дітьми в ході організації творчої діяльності;

- знання особливостей психічного розвитку дітей;

- націленості на власний творчий саморозвиток і самореалізацію [3, с. 34–36].

4. Вихователь дошкільного освітнього закладу, що працює в напрямку розвитку творчих можливостей у дітей дошкільного віку, повинен бути референтною (особистісно значущою) фігурою, оскільки завдяки сформованому особливому емоційному контакту з дітьми такий педагог немов «вростає», включається в їх внутрішній світ, а його норми, цінності, смаки приймаються дітьми як свої. Психологічним механізмом цього процесу є ідентифікація, тобто «уподібнення Я іншому Я» (З. Фрейд). Особистісна референтність є результатом взаємної відповідності особи і поведінки педагога, з одного боку, і мотиваційно-ціннісної сфери дітей, з іншого (В. Галузьяк).

5. Процес становлення творчої індивідуальності у дітей дошкільного віку вимагає від педагога прояву творчого підходу до організації навчально-виховного процесу. Творчість педагога не має на меті створення нового, оригінального, оскільки його продуктом завжди залишається розвиток особистості. Вона формується на основі двох компонентів: творчого професійного і соціального досвіду [1, с. 47]. Без спеціальної підготовки і знань успішна педагогічна творчість неможлива. Творчий потенціал педагога характеризується низкою особливостей, які називають ознаками творчої особистості:

- здатність помічати і формулювати альтернативи, піддавати сумніву на перший погляд очевидне, уникати поверхневих формулювань;

- уміння вникнути в проблему і в той же час відірватися від реальності, побачити перспективу; здатність відмовитися від орієнтації на авторитети;

- вміння побачити знайомий об'єкт із зовсім іншого боку, в новому контексті;

- здатність до асоціацій (швидко та вільно переключатися

- думку, здатність викликати у свідомості образи і створювати з них нові комбінації);

- здатність до оціночних суджень і критичність мислення (вміння вибрати одну з багатьох альтернатив до її перевірки, здатність до переносу рішень);

- готовність пам'яті (оволодіння досить великим обсягом систематизованих знань, упорядкованість і динамічність знань) і здатність до узагальнення;

- креативність, тобто здатність перетворювати діяльність в творчий процес [3, с. 127].

6. Вихователь, який працює над формуванням творчої індивідуальності дітей дошкільного віку, повинен бути захопленою особистістю, оскільки тільки захоплена своєю діяльністю людина може бути винахідливою у прийомах, які змушують дітей дивуватися, хвилюватися, силою уяви переноситься в далекі світи, в найскладніші глибини людських взаємин, діянь, в незвідане. Лише глибокий інтерес педагога до всього, що відбувається у навчальній діяльності, здатний створити потрібну емоційно-пізнавальну атмосферу творчої діяльності, в якій змінні ролі суб'єкта та об'єкта не знімають активного прагнення до вдосконалення навчання та навчання. Зміна суб'єктно-об'єктних відносин є педагогічною цінністю навчально-виховного процесу, в якому навчальна плідна діяльність, збагачена творчістю, кожен раз постає по-новому, своєрідно в силу того, що педагог і дитина виступають нарізно, в нових один для одного ракурсах [2, 3].

7. Відбір методів, прийомів і принципів діяльності педагога повинен здійснюватися з урахуванням того, щоб в умовах освітнього процесу дошкільного закладу ефективно працювати в напрямку формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку. У їх числі, насамперед, слід назвати методи, стимулюючи розвиток творчості дітей:

- метод несподіваних рішень, заснований на тому, що педагог пропонує нове нестереотипне вирішення тієї чи іншої задачі, яке суперечить наявному досвіду дітей;

- метод пред'явлення завдань з невизначеним закінченням, що змушує

дітей задавати питання, спрямовані на отримання додаткової інформації;

- метод, що стимулює прояв творчої самостійності (складання аналогічних завдань за новим змістом, пошук аналогів в повсякденному житті);

- метод «навмисних помилок» (за Ш. А. Амонашвілі), коли педагог обирає невірний шлях досягнення мети, а діти виявляють це і починають пропонувати свої шляхи і способи розв'язання задачі;

- метод «лабіринту», коли дітям пропонується 5-6 готових рішень, і вони повинні проявити ініціативу, пов'язану із знаходженням оптимального рішення [3, с.124].

Перетворюючий характер творчої діяльності дитини в педагогічному процесі дозволяє їй побачити результати своєї участі в ньому, оскільки ця діяльність спрямована на активне оперування знаннями і на збагачення новими способами для отримання більш високих результатів [3, с.127]. Виховний процес, спрямований на актуалізацію творчих можливостей у дітей дошкільного віку в дошкільному освіт-

ньому закладі, повинен відповідати цілій низці принципів.

1. Принцип дистанції, позиції при взаємодії. Першочергова умова особистісно-орієнтованої взаємодії дорослих і дітей – встановлення контакту між ними. Особистісно-орієнтована позиція педагога – партнерська. Її можна позначити як «поруч», «разом». Така позиція створює умови для відповідної фізичної позиції – спілкування з дитиною на основі просторового принципу «очі в очі» [3, с.153]. Це передбачає прагнення вихователя наблизитися, «спуститися» до позиції дитини, а також створення умов, при яких дитина може «піднятися» до позиції вихователя.

2. Принцип активності. У життєдіяльності дошкільного закладу закладена можливість формування активності у дітей і прояву активності дорослих. Вони стають творцями свого предметного оточення в процесі особистісно-розвиваючої взаємодії.

3. Принцип стабільності-динамічності виховного процесу. У виховному процесі дошкільного освітнього закладу повинна бути закладена можливість його зміни у відповідності зі смаками і настроями дітей, а також з урахуванням різноманітних педагогічних завдань.

4. Принцип комплексування і гнучкого зонування. Цей принцип тісно пов'язаний з попереднім принципом стабільності-динамічності і більш широко розкриває саме динамічність. Життєвий простір в дитячому закладі повинен бути таким, щоб він давав можливість побудови непересічних сфер творчої активності [3, с. 67]. Це дозволяє дітям у відповідності зі своїми інтересами і бажаннями займатися одночасно різними видами діяльності, не заважаючи один одному.

5. Принцип емоційності середовища, індивідуальної комфортності та емоційного благополуччя дитини і дорослого. Виховний процес повинен пробуджувати у дітей творчу активність, давати їм можливість здійснювати різноманітні види діяльності, отримувати радість від них, і разом з тим навколишнє оточення повинне мати властивості при необхідності «гасити» таку активність, давати дітям можливість відпочити.

Висновки. Узагальнення результатів аналізу стану проблеми досліджень дозволило виділити характеристики професійної готовності майбутніх педагогів до формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку.

На наш погляд, подальше дослідження проблеми вимагає проектування системи формування готовності студентів до формування творчої індивідуальності дітей дошкільного віку, засновану на розширенні внутрішнього світу майбутнього педагога (творчої активності) до світу зовнішнього (творчої професійної діяльності).

телів з дітьми / А. М. Богуш // Наука і освіта. – № 6 – 2011. – С. 7–10.

3. Педагогічна творчість: методологія, теорія, технології: Монографія / В. П. Андрущенко, С. О. Сисоєва, Н.В. Гузій, Н. В. Кічук, В. Ф. Хомич, М. О. Лазарев, Л. О. Мільто, Р. Х. Вайнола / За ред. С. О. Сисоє-

ЛІТЕРАТУРА

1. Асмолов А. Г., Ягодин Г.А. Образование как расширение возможностей развития личности / А. Г. Асмолов., Г.А Ягодин // Вопросы психологии, 1992. - № 1. С. 6 – 13.

2. Богуш А. М. Комунікативно-мовленнєвий супровід професійного спілкування майбутніх вихова-

вої, Н. В. Гузій. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2005. – 324с.

4. Мороз О. Г., Омеляненко В. П. Перші кроки до майстерності / О. Г. Мороз, В.П. Омеляненко. – К.: Товариство «Знання», 1992. – 112с.

REFERENCES

1. Asmolov, A. G., & Yagodin, G. A. (1992). *Obrazovaniye kak rasshireniye vozmozhnostey razvitiya lichnosti* [Education as the empowerment of the individual]. *Voprosy psikhologii – Psychological issues*, 1, 6-13 [in Russian].

2. Bohush, A. M. (2011). *Komunikatyvno-movlennivyi suprovid profesiinoho spilkuvannia maibutnikh vykhovateliv z ditmy* [Communicative-verbal professional communication support of future caregivers].

Nauka i osvita – Science and Education, 6, 7-10 [in Ukrainian].

3. Andrushchenko, V. P., Sysoieva, S. O., & et al. (2005). *Pedahohichna tvorchist: metodolohiia, teoriia, tekhnolohii* [Educational work: methodology, theory, technology]. Kyiv: NPU imeni M. P. Drahomanova [in Ukrainian].

4. Moroz, O. H., & Omelianenko, V. P. (1992). *Per-shi kroky do maisternosti* [The first steps to mastery]. Kyiv: Tovarystvo «Znannia» [in Ukrainian].

Л. В. Ищенко

СПЕЦИФИКА ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ВОСПИТАТЕЛЕЙ К ФОРМИРОВАНИЮ ТВОРЧЕСКОЙ ИНДИВИДУАЛЬНОСТИ РЕБЕНКА СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА

В статье рассмотрены теоретико-методологические аспекты изучения проблемы подготовки будущих воспитателей к формированию творческой индивидуальности ребенка старшего дошкольного возраста, раскрыта содержательная характеристика готовности педагога к формированию творческой индивидуальности дошкольника, в том числе функции педагога (информационная, побудительная, организаторская, координирующая, коммуникативная); психолого-педагогические требования, касающиеся личностных качеств воспитателя и стиля его взаимодействия с детьми в процессе организации творческой деятельности; выделен ряд особенностей, которые характеризуют творческую личность педагога.

Ключевые слова: готовность, профессиональная готовность воспитателя, творчество, детское творчество, творческая индивидуальность, ребенок старшего дошкольного возраста

L. V. Ishchenko

SPECIFICITY OF TRAINING FUTURE TEACHERS TO FORM PRESCHOOL AGE CHILDREN'S ARTISTIC PERSONALITY

The article examines the theoretical and methodological aspects of studying the problem of training future teachers the formation of the artistic personality of preschool age children that reveals semantic description of teacher readiness to form creative personality of a preschooler, including teacher functions (informational, motivational, organizational, coordinating, communicational); psychological and pedagogical requirements relating to personal qualities and style of the teacher interaction with children in the process of creative activity, a number of features that characterize the creative personality of the teacher: the ability to notice and to formulate alternatives to question seemingly obvious, to avoid frivolous formulations; the ability to understand the problem and at the same time to break away from reality, as well as a perspective view; the ability to opt out of targeting authority; the ability to see a familiar object from a completely different side in the new context; the ability to associations (to switch view fast and free, the ability to cause images in the mind and create new combinations of them); the ability to value judgments and critical thinking (the ability to choose from many options to check its ability to transfer decisions); the willingness memory (acquiring a substantial amount of systematized knowledge, orderliness and dynamic knowledge) and the ability to generalize and create, i.e. the ability to transform activities in the creative process. The summary of the research problem analysis helps to create professional characteristics of future teachers to form creative personality of preschool children. We believe that further study of the problem requires the formation of students' readiness to form the creative personality of preschool children based on the expansion of the inner world of the future teacher (the creative activity) to the outside world (the creative professional activity).

Keywords: readiness, professional educator's willingness, art, children's creativity, creative personality, preschool age child

Подано до редакції 08.09.14